

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **J. Š.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 11.7.2013 , o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 11.3.2013, **o invalidním důchodu,**

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 11.7.2013 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 11.3.2013, kterým žalobci snížila invalidní důchod tak, že mu náleží od 16.4.2013 namísto invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, neboť žalobce podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Bruntále ze dne 18.1.2013 je invalidní pro invaliditu prvního stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 40%. Žalovaná při vydání napadeného rozhodnutí vycházela z posudku vypracovaného o invaliditě ze dne 2.7.2013, dle

kterého míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla u žalobce určena ve výši 40%.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu, ve které nesouhlasil s posouzením svého zdravotního stavu. Posudkový lékař se nezabýval zjištěním jeho aktuálního zdravotního stavu, když žalobce od narození trpí chronickou obstrukční plicní nemocí CHOPN, pro kterou mu dříve byl přiznán plný invalidní důchod, jenž mu byl odebrán v roce 2011. Nebylo vzato do úvahy, že se oproti roku 2008 jeho zdravotní stav vůbec nezměnil, dochází k častým projevům dušnosti a kašle a uvedená nemoc mu znemožňuje jakoukoliv těžkou fyzickou námahu. Z lékařských zpráv vyplývá, že jeho onemocnění je chronické, nemůže dojít ke zlepšení zdravotního stavu a ke zvýšení pracovní schopnosti.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 11.7.2013 č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u OSSZ v Bruntále, žalobcem předloženými lékařskými zprávami a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 3.10.2013 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce byl uznán od října 2002 plně invalidním, přičemž od 1.1.2010 se u něj jednalo o invaliditu třetího stupně. Při kontrole invalidity provedené dne 28.1.2011 byl shledán invalidním ve stupni druhém. Dne 18.1.2013 byla u něj provedena kontrola invalidity lékařem posudkové služby OSSZ v Bruntále se závěrem, že se již nejedná o invaliditu druhého stupně, a že jde o invaliditu prvního stupně, neboť pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu činí u něj 40% podle kapitoly X, oddílu B, položky 1, písm. c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Na základě tohoto posouzení vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 11.3.2013, proti němuž žalobce podal námitky s tím, že nebyl brán v úvahu jeho aktuální zdravotní stav, což mělo za následek nesprávné a chybné rozhodnutí. Dne 2.7.2013 byl žalobce posouzen lékařem ČSSZ s tímtéž závěrem, že míra poklesu jeho pracovní schopnosti činí podle kapitoly X, oddílu B, položky 1, písm. c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. 40%. Na to žalovaná vydala napadené rozhodnutí, jímž námitky žalobce zamítla a potvrdila rozhodnutí ze dne 11.3.2013.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. W. a jeho nálezu ze dne 3.12.2012, ze zdravotní dokumentace MUDr. P. z ambulance TRN Nemocnice Krnov a jejího nálezu ze dne 11.12.2012, nálezu pulmologa MUDr. F. ze dne 15.2.2012 a z úplné zdravotní dokumentace OSSZ v Bruntále. Jako rozhodující zdravotní postižení uvedla posudková komise v případě žalobce chronickou obstrukční plicní nemoc II.-III. stupně s převažujícím III. stupněm uvedenou v příloze

k vyhlášce č. 359/2009 Sb. v kapitole X, oddíl B, položce 1, písm. c), podle které stanovila pokles pracovní schopnosti dolní hranicí této položky, tj. 40%. Dolní hranici citované položky odůvodnila posudková komise absencí dvou a více exacerbací ročně a absencí stavu s občasnou nutností hospitalizace. Posudková komise zdravotní stav žalobce nehodnotila podle písm. d) citované položky, protože nebyly zjištěny příznaky tuto položku charakterizující. Žalobce byl uznán invalidním dne 20.12.2002 pro asthma bronchiále s těžkou obstrukční poruchou ventilace, alergickou rýmu a konjunktivitidu a lehkou obezitu podle kapitoly VIII, oddíl B, položka 3, písm. d) přílohy č. 2 k vyhl. č. 284/1995 Sb. s poklesem míry soustavné výdělečné činnosti 70%. Tento závěr posudková komise hodnotí jako medicínsky i posudkově mylný, protože vyšetření ventilace nebylo kompletní, chyběl bronchodilatační test a při léčbě byl stav dle alergologa uspokojivý. Při mimořádné kontrolní lékařské prohlídce konané dne 28.1.2011 byl žalobce uznán jako invalidní ve druhém stupni. Od té doby byl zdravotní stav klinicky stabilizovaný, včetně doby vydání žalobou napadeného rozhodnutí, kdy již nebyl invalidní ve druhém, ale jen v prvním stupni.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí 11.7.2013 již nebyl invalidní ve druhém stupni, ale byl invalidní ve stupni prvním. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil 40% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – internisty, tedy lékaře z oboru nemoci, jež je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce. PK MPSV ČR vycházela z úplné zdravotní dokumentace žalobce a postihla veškerá zdravotní omezení žalobce, což žalobce sám při jednání krajského soudu potvrdil. Svým posudkovým závěrem se zcela ztotožnila s předchozími posudky lékařů OSSZ v Bruntále i ČSSZ v rámci námitkového řízení. Změnu stupně invalidity u žalobce pak odůvodnila stabilizací zdravotního stavu od doby, kdy tato invalidita byla naposledy hodnocena ve stupni druhém.

Jelikož žalobce k datu 11.7.2013 neplnil zákonné podmínky invalidity druhého stupně podle ust. § 39 odst. 2, písm. b) zák. č. 155/1995 Sb. ve znění zákona č. 306/2008 Sb., ale plnil podmínky invalidity prvního stupně podle ust. § 39 odst. 2, písm. a) citovaného zákona, žalovaná tedy nepochybila, když napadeným rozhodnutím zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 11.3.2013, kterým žalobci snížila invalidní důchod tak, že mu

od 16.4.2013 náleží invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně namísto invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně.

Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 31. října 2013

Samosoudce:

JUDr. Petr Indráček